

Nr 120.

Av herr Fehr, angående dels ökning av antalet tullkontrollörer, dels ock anslag till resestipendier åt tulltjänstemän.

Vid avgivandet av förslag i statsverkspropositionen till utgiftsstater för tullverket under budgetåret 1930/1931 har Kungl. Maj:t i fråga om antalet mera kvalificerade befattningshavare vid lokaltullförvaltningen föreslagit en ökning med 13 tullkontrollörer. Generaltullstyrelsen hade i sitt statförslag härjämte upptagit en ökning med 20 kammarskrivare, vilken emellertid av vederbörande departementschef på grunder, som återgivas å sidorna 107 och 108 i propositionen, ansetts icke erforderlig.

I det förslag till personalökning i tullverket, som framförts av generaltullstyrelsen, har departementschefen beträffande flertalet tjänstegrader förordat avsevärda minskningar. Dessa minskningar avse emellertid i betydligt större omfattning, relativt sett, personal i de högre tjänstegraderna än personal, avsedd för lägre tjänstegrader. Sålunda giver en företagen beräkning i detta hänseende det resultatet, att departementschefen av befattningar, avsedda för mera kvalificerade tjänstemän, förordat endast 43 procent av det antal generaltullstyrelsen äskat, medan motsvarande siffra för de lägre tjänstegraderna är 56 procent.

Då likväl det behov av ökade arbetskrafter, som under de senare åren gjort sig starkt gällande i tullverket, i minst lika hög grad omfattar de arbetsområden, där företrädesvis befattningshavare i högre tjänstegrader tagas i anspråk, som de arbetsuppgifter, för vilka befattningshavare i lägre tjänstegrader äro avsedda, anser jag en något större ökning av antalet befattningar i högre tjänstegrad vara påkallad än den, som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition. Vid det förhållande, att generaltullstyrelsen i sitt statförslag starkt betonat behovet av ett ökat antal tullkontrollörer, och då även departementschefen ansett ökningen av antalet tjänster i högre tjänstegrad böra avse uteslutande tullkontrollörstjänsterna, finner även jag, att den av mig föreslagna något större ökningen bör avse dylika tjänster. Enär ökningen utöver Kungl. Maj:ts förslag enligt min mening icke skäliggen bör vara mindre än med 5 tjänster, anser jag följaktligen, att antalet tullkontrollörer bör bestämmas till 117, innebärande en ökning av det nuvarande antalet med 18.

Till stöd för detta förslag vill jag även erinra därom, att antalet tullkontrollörer under året närmast före tullverkets omorganisation — 1922 — utgjorde 120. I trots av den ökning, som jag ifrågasätter, och som betingas

av en trafikstegring, enligt generaltullstyrelsens utredning uppgående till åtminstone 20 procent, skulle alltså tullkontrollörernas antal komma att understiga antalet dylika befattningshavare under år 1922.

I ovanberörda proposition redogöres å sid. 118 för ett generaltullstyrelsens förslag om visst anslag till stipendier åt tulltjänstemän för studieresor i utlandet. Detta förslag har emellertid icke förordats av departementschefen.

Utöver vad generaltullstyrelsen anfört såsom stöd för det ifrågavarande förslaget vill jag framhålla, att de i organisatoriskt hänseende med tullverket jämförbara kommunikationsverken samtliga disponera över anslag för här berörda ändamål, nämligen postverket 20 000 kronor, telegrafverket 10 000 kronor och statens järnvägar 9 400 kronor. Med hänsyn härtill finner jag det skäligt, att även åt tullverkets tjänstemän beredes denna förmån. Beträffande anslaget storlek anser jag detta med beaktande av de belopp, som stå till nyssnämnda verks förfogande, böra för tullverkets vidkommande sättas till 10 000 kronor.

Under återropande av det anförda hemställes, att riksdagen måtte besluta,

dets att upptaga antalet tullkontrollörer vid lokaltullförvaltningen till 117,

dets ock att å tullverkets omkostnadsstat upptaga ett anslag av 10 000 kronor till stipendier åt tulltjänstemän för studieresor i utlandet.

Stockholm den 21 januari 1930.

Martin Fehr.